

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13C/11/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110201316
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2110201316.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. č. XXX, zastúpený: JUDr. Helena Čerešňová, advokátka, Horné predmestie 216/16, 900 21 Svätý Jur, proti žalovaným: 1. C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX Q. - E., zastúpená: JUDr. Zuzana Csenkyová, advokátka, Dolné Bašty 2, Trnava, 2. KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, o zaplatenie zvýšenej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej v 1. rade náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2.800,38 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne náhradu iných trov konania v sume 114,50 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 22.01.2010, doručenou súdu dňa 25.01.2010, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi sumu 14.843,712 eura titulom bolestného, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a náhrady za stratu na zárobku spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 11.244,246 eura odo dňa 22.01.2010 do zaplatenia a nahradili trovy právneho zastúpenia.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 3T/13/20090 zo dňa 24.03.2009 bola žalovaná (pozn. v 1. rade) uznaná vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pri ktorom spôsobila ťažkú ujmu na zdraví žalobcovi. Uvedeným rozsudkom bola žalovaná zaviazaná k náhrade škody v prospech žalobcu vo výške 3.319,39 eura, pričom so zvyškom nároku na náhradu škody bol žalobca odkázaný na občianske súdne konanie. Žalobca si voči žalovaným uplatnil nárok na bolestné vo výške 3.783,00 eur ako rozdiel medzi bolestným vo výške 14.212,00 eur a plnením bolestného vo výške 10.429,00 eur. Vychádzal pritom zo znaleckého posudku MUDr. Pamulu č. 004/2010 zo dňa 17.01.2010, ktorým bolo bolestné určené v znaleckom posudku MUDr. Pamulu č. 102/08 zo dňa 27.04.2008 zvýšené zo 780 bodov na 1.045 bodov, čo pri hodnote bodu 13,60 eura činí sumu 14.212,00 eur. Ďalej si žalobca uplatnil náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 7.208,00 eur vychádzajúc zo znaleckého posudku MUDr. Pamulu č. 004/2010, kde bolo sťaženie spoločenského uplatnenia vyčíslené vo výške 530 bodov, čo pri hodnote jedného bodu 13,60 eura činí sumu 7.208,00 eur. Ku dňu spísania žaloby nebola táto čiastka zo strany žalovaných uhradená ani čiastočne. Žalobca si žalobou uplatnil aj zvýšenie náhrady za sťaženia spoločenského uplatnenia o 50%, t.j. zo sumy 7.208,00 eur na sumu 10.812,00 eur, a to z

dôvodu, že žalobca bol odo dňa 26.01.2009 uznaný za invalidného. Ďalej si žalobca si uplatnil náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti v sume 253,2466 eura.

Vo veci rozhodol Okresný súd Trnava, a to prvým rozsudkom č.k. 13C/11/2010-98 zo dňa 16.06.2010 v spojení s doplnčiacim rozsudkom č.k. 13C/11/2010-103 zo dňa 28.06.2010, ktorými priznal duplicitne zvýšenú náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.916,00 eur s príslušenstvom. Tento rozsudok bol na základe podaného odvolania zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/278,279/2010-146 zo dňa 22.11.2011 a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Následne rozhodol Okresný súd Trnava druhým rozsudkom č.k. 13C/11/2010-217 zo dňa 05.09.2012, ktorým priznal zvýšenú náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.916,00 eur s príslušenstvom, pričom aj tento rozsudok bol v rámci odvolacieho konania uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/495/2012-260 zo dňa 29.10.2013 zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Právoplatným sa stalo odvolaniami nenapadnuté zastavujúce uznesenie v rámci druhého rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 05.09.2012, ktorým prvostupňový súd zastavil konanie v časti o náhradu za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a náhradu straty na zárobku z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby.

Po čiastočnom zastavení konania v časti náhrady za bolesť, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a náhrady za stratu na zárobku zostalo predmetom tohto konania zaplatenie zvýšenej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, úrokov z omeškania a náhrady trov konania.

Žalovaná v 1. rade sa k veci vyjadrila v tom zmysle, že nie je pasívne legitimovaná, pretože na vozidlo, ktoré žalovaná v 1. rade v čase dopravnej nehody viedla, sa vzťahovala zmluva o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uzavretá na strane poisťovateľa so žalovaným v 2. rade, a preto nemôže byť zaviazaná so žalovaným v 2. rade spoločne a nerozdielne. Z ustanovení § 4 ods. 1 - 3 zákona č. 381/2001 Z.z. podľa žalovanej v 1. rade vyplýva, že je právom poisteného, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie, ak ku škodnej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla, za ktorú poistenie zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti. Vzhľadom na skutočnosť, že aj na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vzťahuje § 4 ods. 2, 3 zákona č. 381/2001 Z.z., je povinný k jej náhrade poisťovateľ, teda žalovaný v 2. rade. Žalovaná v 1. rade nemôže zodpovedať so žalovaným v 2. rade za uplatnené nároky spoločne a nerozdielne, pretože zodpovedným je výlučne žalovaný v 2. rade. Pri priznaní zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia malo byť prihliadnuté na rozsah jednotlivých zranení, teda zákonné ustanovenie nemôže byť aplikované paušálne bez posudzovania konkrétnych okolností prípadu. Suma náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nebola určená správne, pretože mala byť priznaná nanajviš v sume 1.049,45 eura. Nie sú dané dôvody na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia nad 25%.

Vo veci sa vyjadril žalovaný v 2. rade, ktorý uviedol, že v danej veci nevyplýval nárok na priznanie maximálnej výšky zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, nakoľko tento by sa mal priznávať len najťažším prípadom poškodenia zdravia. Ďalej uviedol, že dňa 25.01.2010 podal žalobca predmetnú žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 14.843,712 eura s príslušenstvom, dňa 27.01.2010 až po podaní žaloby bola doručená predžalobná výzva datovaná však 02.10.2009. Keďže predžalobná výzva nebola doplnená o všetky prílohy, žalobca bol vyzvaný o doloženie potrebných dokladov, a to dokladu o dĺžke práceneschopnosti a znalecký posudok č. 004/2010, v ktorom bolo ohodnotenú bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Dňa 08.02.2010 bola doručená žalovanému v 2. rade žaloba avšak bez príloh. Čo sa týka úroku z omeškania odvolateľ poukázal na § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z., nakoľko si žalobca uplatnil u žalovaného v 2. rade nárok na náhradu škody predžalobnou výzvou dňa 27.01.2010, avšak doklady potrebné k šetreniu poistnej udalosti doložil až 24.02.2010. V súvislosti so stratou na zárobku počas práceneschopnosti bolo poukázané plnenie vo výške 252,56 eur na základe kópie dokladu o práceneschopnosti, ktorá bola doručená žalovanému v 2. rade dňa 24.02.2010 a dňa 26.02.2010 bolo poukázané plnenie, a preto s poukazom na § 11 ods. 6 zákona sa nemohol dostať do omeškania so sumou 252,56 eur. K plneniu za sťaženie spoločenského uplatnenia došlo na základe znaleckého posudku dňa 10.03.2010 vo výške 7.664,00 eur, pričom žalovaný v 2. rade dodržal lehotu uloženú v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., a preto nie je dôvod na priznanie úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona zo strany žalovaného v 2. rade. Poukázal aj na to, že zákon č. 381/2001 Z.z. predstavuje lex specialis k Občianskemu zákonníku ako lex generalis. Čo sa týka bolestného na základe znaleckého posudku, ktorý bol doručený žalovanému v 2. rade dňa 24.02.2010 bolo po konzultácii s posudkovým lekárom 09.04.2010 vyplatené plnenie za bolestné, ktoré predstavovalo sumu 3.544,00

eur. Dĺžku šetrenia poisťnej udalosti považuje žalovaný v 2. rade za oprávnenú, nedošlo k prekročeniu lehoty uloženej v § 11 ods. 6, a preto žalovaný v 2. rade sa so sumou 3.544,00 eur nemohol dostať do omeškania. Žalovaný v 2. rade má za to, že žalobca nemá nárok na úroky z omeškania, pretože žalovaný v 2. rade neporušil povinnosť stanovenú v § 11 ods. 6 zákona, ktorý predstavuje lex specialis voči Občianskemu zákonníku. Zároveň považuje za nelogické priznanie úroku z omeškania od spisania žaloby žalobcom, nakoľko v čase spisania žaloby nemohli mať žalovaní vedomosť o existencii nároku žalobcu a jeho výške a nemohli ani mať možnosť posúdiť oprávnenosť tohto nároku. Zároveň vzniesol námietku premlčania v časti úroku z omeškania zo sumy 216,994 eur, pretože v žalobe je uplatnený úrok z omeškania vo výške 11.244,246 eur a vo vyjadrení zo dňa 26.06.2012 žalobca požaduje úrok zo sumy 11.461,24 eur bez toho, aby žalobu riadne rozšíril a rozšírenie odôvodnil. Žalovaný v 2. rade by pristúpil k vyplateniu žalovanej náhrady, ak by ju žalobca riadne pred podaním žaloby aj uplatnil. Argument žalobcu, že mu hrozilo uplynutie premlčacej doby neobstojí, pretože od okamihu ustálenia zdravotného stavu, teda najneskôr od 26.01.2009, kedy bol uznaný za invalidného do 25.01.2010, mal žalobca rok na to, aby si dal vypracovať znalecký posudok a pokúsil sa mimosúdne riešiť úhradu pohľadávky. Čo sa týka mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, žalovaný v 2. rade dôvodil, že poškodenie zdravia nebolo znalcom ohodnotenú ani do výšky 100% sadzby, t.j. 1.560 bodov ako to umožňuje zákon, ale k dolnej hranici sadzby na 260 bodov, a preto nie je dôvod na ďalšie zvýšenie o 50%. Žalobca utrpel poškodenie zdravia 10 rokov pred dovŕšením dôchodkového veku, invalidný dôchodok mu bol priznaný 9 rokov pred dovŕšením dôchodkového veku, resp. 7 rokov pred nástupom do predčasného dôchodku. Nebolo preukázané, že by žalobca mal záujem o ďalšie sebazvedľovanie, výnimočnú angažovanosť, či už športových, kultúrnych alebo pracovných činností rovnako preukázaná nebola. Jediným argumentom je priznanie invalidného dôchodku, avšak má za to, že keby znalec mal za to, že poškodenie zdravia a trvalé následky na život žalobcu sú natoľko vážne, priznal by mu maximálnu mieru bodového ohodnotenia, prípadne by bodové ohodnotenie zvýšil na dvojnásobok, čo však neurobil. Nie je tu dôvod priznať zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 50 %, nakoľko tu nie je dôvod hodný osobitného zreteľa, pričom 25%-né zvýšenie ktoré poskytol žalovaný v 2. rade je v tomto prípade postačujúce.

Na pojednávaní žalobca uviedol, že znalecký posudok č. 004/10 bol žalovaným v 1. a 2. rade odoslaný najneskôr v deň podania žaloby. Úroky z omeškania žiadali s úpravou podľa dní kedy žalovaný v 2. rade rozhodol o jednotlivých plneniach. Uznáva, že mu boli plnené náhrada za stratu na zárobku, za sťaženie spoločenského uplatnenia a za bolestné. Ďalej dal do pozornosti zápisnicu z pojednávania zo dňa 16.06.2010.

-

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou zo dňa 22.01.2010, výtlačkom zo stránky Štatistického úradu, Posledným pokusom o zmier - predžalobnou výzvou zo dňa 02.10.2009, Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 3T/13/2009 zo dňa 24.03.2009, Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 23.04.2009, Znaleckým posudkom č. 102/08, Poistnou zmluvou zo dňa 15.08.2007, Odpoveďou na predžalobnú výzvu zo dňa 12.10.2009, Oznamením o poistnom plnení zo dňa 09.09.2009, Oznamením o poistnom plnení zo dňa 12.04.2010, Oznamením o poistnom plnení zo dňa 11.03.2010, Oznamením o poistnom plnení zo dňa 10.05.2010, Oznamením o poistnom plnení zo dňa 02.03.2010, Znaleckým posudkom č. 004/2010, Lekárskou správou PhDr. Ivety Šefarovej zo dňa 21.05.2014, Lekárskou správou MUDr. Petra Urbana, PhD. zo dňa 21.03.2014, Lekárskou správou MUDr. Marty Ferenčíkovej zo dňa 24.09.2014, vyjadreniami žalobcu a žalovaných, vylúchom žalobcu, ako aj ostatným obsahom spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Z Rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 3T/13/2009 zo dňa 24.03.2009 vyplýva, že žalovaná v 1. rade spôsobila svojim konaním z nebanlivosti pri dopravnej nehode ťažkú ujmu na zdraví žalobcovi, čím spáchala prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pričom bola zaviazaná k náhrade škody v prospech žalobcu ako poškodeného vo výške 3.319,39 eura a so zvyškom nároku na náhradu škody bol žalobca odkázaný na občianske súdne konanie.

Z Poistnej zmluvy č. 3550030078 zo dňa 15.08.2007, prílohy k nej a zo Zaradenia motorového vozidla zo dňa 15.08.2007 vyplýva, že osobné motorové vozidlo s EČ: Q ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, bolo poistené u žalovaného v 2. rade, jeho vlastníkom a držiteľom bola žalovaná v 1. rade.

Z Rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 23.04.2009 vyplýva, že žalobcovi bol od 26.01.2009 priznaný invalidný dôchodok v sume 472,70 eura.

Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Mariána Pamulu č. 102/08 zo dňa 27.04.2008, k č.k. ČVS:ORP-313/OVK-TT-2008-Ba, vyplýva, že v dôsledku dopravnej nehody z 28.01.2008 vyčíslil znalec bodové hodnotenie pre žalobcu ako poškodeného titulom bolestného v celkovom počte 780 bodov, pričom zároveň uviedol, že vzhľadom k tomu, že liečba ešte nie je ukončená, je predčasné sa vyjadrovať k trvalým následkom, hodnotiť ich bude možné až po roku od skončenia liečenia.

Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Mariána Pamulu č. 004/2010 zo dňa 17.01.2010, vyplýva, že v dôsledku dopravnej nehody z 28.01.2008 vyčíslil znalec bodové hodnotenie bolestného v celkovom počte 1045 bodov. Zároveň znalec vyčíslil bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v celkovom počte bodov 530, a to za nasledovné zranenia: 1. vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy - 260 bodov, traumatická porucha tvárového nervu - 100 bodov, obmedzenie hybnosti lakťa vpravo - 60 bodov, obmedzenie hybnosti zápästia - 60 bodov, jazvy po poraneniach a operačných výkonoch - 50 bodov, v celkovom počte 530 bodov.

Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 09.09.2009 vyplýva, že žalovaný v 2. rade dňa 08.09.2009 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého poukázal žalobcovi poistné plnenie - bolestné v sume 10.429,00 eur.

Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 02.03.2010 vyplýva, že žalovaný v 2. rade dňa 26.02.2010 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého poukázal žalobcovi poistné plnenie - strata na zárobku počas PN v sume 252,56 eur.

Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 11.03.2010 vyplýva, že žalovaný v 2. rade dňa 10.03.2010 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého poukázal žalobcovi poistné plnenie - sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 7.664,00 eur.

Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 12.04.2010 vyplýva, že žalovaný v 2. rade dňa 09.04.2010 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého poukázal žalobcovi poistné plnenie - bolestné II v sume 3.544,00 eur.

Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 10.05.2010 vyplýva, že žalovaný v 2. rade dňa 07.05.2010 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého poukázal žalobcovi poistné plnenie - zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia 25% v sume 1.916,00 eur.

Z Výzvy na doloženie dokladov zo dňa 08.02.2010 vyplýva, že ňou žalovaný v 2. rade žiadal doplnenie kópie PN a znaleckého posudku 2 za účelom ukončenia likvidácie poistnej udalosti, pričom výzva bola adresovaná právnemu zástupcovi žalobcu.

Z podania žalobcu zo dňa 07.04.2010 a zo dňa 02.06.2010 vyplýva, že žalovaný v 2. rade zaplatil žalobcovi dňa 26.03.2010 sumu 7.664,00 eur titulom náhrady škody za sťaženie spoločenského uplatnenia, dňa 12.03.2010 sumu 252,56 eura titulom náhrady za stratu na zárobku, ďalej na základe oznámenia zo dňa 12.04.2010 sumu 3.544,00 eur titulom náhrady za bolesť, na základe oznámenia zo dňa 11.03.2010 sumu 7.644,00 eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, a na základe oznámenia zo dňa 10.05.2010 sumu 1.916,00 eur titulom zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Pri výsluchu účastníka žalobca uviedol, že pred nehodou bol spoločenský človek, bol vždy medzi ľuďmi. Po nehode nechodieval ani na chalupu, pretože tam nemôže pracovať, tak načo by tam chodil, psychicky to na neho zle vplýva. Bol aktívny vo výbore TJ, kde však podľa vyjadrení zvyšoval hlas, o čom on ani nevie. Toto sa mu stáva častejšie, že kedysi si niektoré veci iba myslel a nahlas ich nepovedal, teraz ich aj povie, nevie toto regulovať. Má v tele drôty, kvôli čomu nemôže zohnúť prsty na pravej ruke, nezdvihne ruky nad hlavu, má kratšiu nohu. Robieval aj turistiku, ale teraz už nemôže, pretože prejde len kilometer a potom ho noha bolí. Pred nehodou pracoval, v rámci jedného pracovného miesta vykonával viacero funkcií. Má nepríjemné pocity, keď vidí bývalého zamestnávateľa I., robil tam 38 rokov, a je mu ľúto, že musel skončiť. K problémom sa mu pridala cukrovka. Bývalý zamestnávateľ mu núkal prácu ako vrátnik, čo však musel odmietnuť, pretože by neprešiel psychotestami. Okrem turistiky iný šport nerobil, kedysi hrával futbal. Pracoval aj s traktorom na svojich poliach, čo však v súčasnosti už nemôže z dôvodu, že

neodšoféruje traktor, je to psychicky náročné, a rovnako ani kombajn. Žalobca ďalej uviedol, že pred nehodou navštevoval kultúrne zariadenia, v súčasnosti ich už nenavštevuje, pričom to ani to neskušal, pretože by z toho nemal pôžitok. Vybuchuje pri drobných sporoch, pred nehodou býval kludný človek. Predtým ako vodič autobusu absolvoval úspešne psychotesty.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 822 OZ, z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťovateľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

Podľa § 823 OZ, náhradu platí poisťovateľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťovateľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „ZoPZP“), náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 11 ods. 6 ZoPZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 ZoPZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 ZoPZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. 15a)

Poznámka 15a) odkazuje na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z., v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, 4) môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.

Podľa opatrenia MZ SR č. 12384-1/2008-OL zo dňa 14.05.2008 zverejneného v Zbierke zákonov pod č. 186/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2008, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2008 za jeden bod je 402,92 Sk (t.j. 13,37 eura).

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to aj nad výšku náhrady ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5; ak ide o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, 5) dohodu s poškodeným môže uzatvoriť poisťovateľ alebo Slovenská kancelária poisťovateľov.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., dohoda o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia musí mať písomnú formu.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z., poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa odseku 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného.

Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 106 ods. 1 a 2 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že pri dopravnej nehode dňa 28.01.2008 bola spôsobená škoda na zdraví žalobcu, a to v rozsahu ťažkej ujmy na zdraví. Za túto škodu zodpovedá žalovaná v 1. rade v zmysle § 420 ods. 1 OZ, nakoľko škoda bola spôsobená jej konaním, ktorým porušila právnu povinnosť (prispôsobiť rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, povahe a stavu vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať), a preto je v konaní pasívne vecne legitimovaná. Zároveň je pasívne vecne legitimovaná aj žalovaná v 2. rade, a to v zmysle § 15 ods. 1 ZoPZP, podľa ktorého je poškodený (žalobca) oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (žalovanému v 2. rade). V prejednávanom prípade ide teda o dva samostatné nároky žalobcu ako poškodeného proti dvom subjektom, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu. Bolo pritom len na žalobcovi, či a proti ktorému z nich, prípadne obom, si svoje nároky uplatní, pretože ustanovenie § 15 ods. 1 ZoPZP mu priznáva právo žalovať priamo poisťovateľa, avšak nevyklučuje zodpovednosť žalovanej v 1. rade, teda žalobcu nijako nelimituje v uplatnení nároku aj podľa 420 ods. 1 OZ. Z uvedených ustanovení vyplýva, že obaja žalovaní sú pasívne vecne legitimovanými (i keď ich nemožno zaviazat' spoločne a nerozdielne), a preto súd námietku žalovanej v 1. rade, že nie je v konaní pasívne vecne legitimovaná, neuznal.

Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 25%, ktorý nárok zostal predmetom konania po čiastočnom späťvzati návrhu v časti o náhradu za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a náhradu straty na zárobku, tento súd považoval z nižšie uvedených dôvodov za neopodstatnený.

Výkladom vyššie citovaného ustanovenia § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. možno dospieť k jednoznačnému záveru, že v prípade hodného osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd zvýšiť náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu maximálne do 50%, pričom 0% je dolná hranica a 50% je horná hranica. Uvedené je zrejmé z jazykového výkladu spojenia „najviac o 50%“, z ktorého vyplýva, že priznané zvýšenie môže byť aj v menšom rozsahu ako 50%,, nie však v rozsahu vyššom. Ak by zákonodarca zamýšľal zvýšenie práve a len o 50% (nie menej), nepochybne by to vyjadril použitím spojenia „o 50%“. Z uvedeného má súd za to, že je zákonom daná možnosť zväziť výšku zvýšenia náhrady, pričom je možné využiť škálu od 0% (teoreticky) do 50%, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu toho ktorého poškodeného.

V prípade žalobcu išlo v čase nehody o 52 ročného muža, ktorý bol pracovne činný, spoločensky aktívny, vo voľnom čase chodieval na turistiku a pracoval na chalupe. Po nehode sa stal invalidným, pričom tento stav sa javí ako trvalý, prestal chodiť do spoločnosti, nepracuje na chalupe, jeho fyzická výkonnosť je obmedzená. V zásade možno uzavrieť, že došlo k zhoršeniu kvality života žalobcu pred a po nehode, pričom jednoznačnou príčinou zmeny bola práve dopravná nehoda. Súd je názoru, že nakoľko sa žalobca stal v dôsledku dopravnej nehody invalidným, je tu dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý opodstatňuje zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd však má za to, že primeraným v tomto konkrétnom prípade je zvýšenie náhrady vo výške 25%, a nie v maximálnej výške 50%. Pri porovnaní predpokladov na uplatnenie sa žalobcu v živote a v spoločnosti pred a po vzniku škody má súd za to, že hoci sa žalobcovi v dôsledku zhoršenia zdravia po dopravnej nehode možnosti jeho uplatnenia vo všetkých sférach života zúžili, nie je zo života vyradený v mimoriadnom rozsahu a jeho možnosti uplatnenia nezanikli, len v podstatnej miere sa mu sťažili možnosti výkonu celej škály činností, ktoré pred poškodením zdravia vykonával. Zároveň súd poukazuje na to, že pred nehodou žil žalobca bežným spôsobom života, nevyvíjal nejakú výnimočnú činnosť či už v pracovnom, spoločenskom, kultúrnom alebo športovom živote. V dôsledku dopravnej nehody sa žalobca nestal neschopným vykonávať bežné denné činnosti, nestal sa plne odkázaným na pomoc inej osoby vo všetkých potrebách. Poškodenie zdravia žalobcu, ktoré u neho nastalo v dôsledku dopravnej nehody, spôsobilo jeho obmedzenie iba v bežných ľudských aktivitách, nie však v takom rozsahu, ktorý by odôvodňoval zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo vyššom rozsahu ako 25%. Nedošlo k vylúčeniu účasti žalobcu na plnom osobnom a rodinnom, spoločenskom a kultúrnom živote, došlo len k vylúčeniu v pracovnom a športovom živote, pričom k tomuto prišlo bližšie ku koncu produktívneho veku žalobcu než k jeho začiatku. Žalovaný v 2. rade vyplatil žalobcovi v priebehu konania poistné plnenie v sume 1.916,00 eur, označené ako zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia 25%, ktoré súd s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu považuje za primerané, keď žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že by v danej veci išlo o taký prípad hodný osobitného zreteľa, pri ktorom by bolo odôvodnené vyššie zvýšenie náhrady ako 25%. Z uvedených dôvodov súd žalobu o priznanie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o ďalších 25% ako nedôvodnú zamietol.

Pokiaľ ide o predložené lekárske správy PhDr. Šefarovej zo dňa 21.05.2014, MUDr. Urbana zo dňa 21.03.2014 a MUDr. Ferenčíkovej zo dňa 24.09.2014, tieto nemôžu preukázať odôvodnenosť priznania náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Sťaženie spoločenského uplatnenia vzniká v čase, keď je možné zdravotný stav poškodeného považovať za ustálený a kedy je možné posúdiť, aký má zdravotný stav poškodeného preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného. V prípade zhoršenia už ustáleného zdravotného stavu alebo výskytu nových následkov súvisiacich s nehodou žalobcu vzniká nový, resp. ďalší nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý predtým neexistoval. Uvedené lekárske správy preto nie sú spôsobilé odôvodniť priznanie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, nakoľko nie sú dôkazom o zmene v spôsobe života po nehode - takýmto dôkazom bola len výpoveď žalobcu na pojednávaní dňa 07.10.2014.

K žalobcovmu poukázaniu na vyjadrenie žalovanej v 1. rade urobené na pojednávaní dňa 16.06.2010 prostredníctvom jej právneho zástupcu súd uvádza, že určenie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je vecou úvahy súdu a uvedené vyjadrenie nemožno považovať za akési uznanie dlhu žalovanou v 1. rade.

Nad rámec súd ešte poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 M Cdo/19/2011 zo dňa 25.10.2012, v ktorom sa uvádza, že „pokiaľ v prejednávanej veci žalobca utrpel škodu na zdraví pri dopravnej nehode dňa 01.09.2007, čo je moment vzniku nároku na náhradu škody (čo aj spolu so spôsobom výpočtu tohto nároku konajúce súdy správne ustálili), náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia mu patrí vo výške ustanovenej práve citovaným opatrením Ministerstva zdravotníctva SR z 19. apríla 2007.“ Z uvedeného uznesenia možno vyvodiť, že momentom vzniku nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia je deň, kedy došlo k poškodeniu zdravia, t.j. 28.01.2008, a teda hodnota bodu by prejednávanom prípade mala byť určená podľa vyššie citovaného opatrenia MZ SR zo dňa 14.05.2008, podľa ktorého bola hodnota bodu za rok 2008 vo výške 402,92 Sk, t.j. 13,37 eura. V tom prípade pri plnení sumy 9.580,00 eur (7.644,00 eur + 1.916,00 eur) predstavuje náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 7.086,10 eura a zvýšenie náhrady sumu 2.493,90 eura, t.j. zvýšenie o 35,19 %, čo znamená, že žalovaný v 2. rade plnil nad rámec 25%-ného zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Žalobca si v konaní ďalej uplatnil príslušenstvo k pôvodne uplatňovaným nárokom na náhradu za bolesť, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a náhradu za stratu na zárobku, a to ako úrok z omeškania z jednotlivých plnení z dôvodu, že boli žalovaným v 2. rade plnené až v priebehu konania. Súd v tejto časti považoval žalobu rovnako za neopodstatnenú, a to z dôvodu, že v zmysle ustanovení špeciálneho právneho predpisu, ktorým je zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, má poškodený právo na úroky z omeškania iba v prípade, že by žalovaný v 2. rade ako poisťovateľ nesplnil povinnosť podľa § 11 ods. 6. Navrhovateľ si uplatnil u žalovaného nárok na vyplatenie náhrady za bolesť, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a náhrady za stratu na zárobku. Posledným pokusom o zmier - predžalobnou výzvou zo dňa 02.10.2009, ktorá bola žalovanému v 2. rade doručená až dňa 27.01.2010 (viď pečiatku na č.l. 244). Ako príloha sa tu uvádza Znalecký posudok č. 004/2010 a kópia PN-ky. Listom zo dňa 08.02.2010 však žalovaný v 2. rade požiadal právneho zástupcu žalobcu o doloženie práve uvedeného znaleckého posudku (označeného ako „znalecký posudok 2“) a kópie PN, na čo žalobca uvedené dokumenty listom zo dňa 17.02.2010 doložil, pričom žalovanému v 2. rade boli doručené dňa 24.02.2010 (viď pečiatka na č.l. 247). Zo skutočnosti, že ani súdu v čase doručenia žaloby dňa 25.01.2010 nebol doručený znalecký posudok č. 004/2010, a tento sa stal súčasťou súdneho spisu až dňa 07.10.2014, má súd za to, že je pravdivým tvrdenie žalovaného v 2. rade, že mu bol znalecký posudok a kópia PN doručené (ako doklady potrebné k šetreniu poistnej udalosti) až dňa 24.02.2010, a nie skôr. V takom prípade, ak žalovaný v 2. rade plnil dňa 12.03.2010 sumu 252,56 eura titulom náhrady za stratu na zárobku, dňa 26.03.2010 sumu 7.664,00 eur titulom náhrady škody za sťaženie spoločenského uplatnenia a dňa 12.04.2010 sumu 3.544,00 eur titulom náhrady za bolesť, plnil v lehote troch mesiacov od preukázania nároku na náhradu škody zo strany žalobcu ako poškodeného (§ 11 ods. 6 ZoPZP), a teda žalobcovi nárok na úroky z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP nevznikol.

Pokiaľ ide o námietku premlčania žalovaného v 2. rade v časti úroku z omeškania zo sumy 216,994 eur, táto časť úroku z omeškania nebola predmetom konania, nakoľko nebol podaný návrh na pripustenie zmeny petitu, a o tomto nebolo právoplatne rozhodnuté, preto sa súd námietkou premlčania z dôvodu procesnej ekonomie nezaoberal. Ak by i taký nárok predmetom konania bol, nemohol by byť žalobcovi z priznaný z dôvodov uvedených vyššie, a síce, že nárok na úrok z omeškania žalobcovi nevznikol.

Súd žalobu považoval za predčasne podanú z dôvodu, že žalobca plnohodnotne (t.j. aj predložením potrebných dokladov) vyzval žalovaného v 2. rade na plnenie až počas súdneho konania, a to „predžalobnou výzvou“ doručenou žalovanému v 2. rade dňa 27.01.2010 (č.l. 244), keď súdne konanie začalo doručením žaloby súdu už dňa 25.01.2010. Túto „predžalobnú výzvu“ pritom žalobca doplnil potrebnými dokladmi, a teda preukázal svoje nároky, až doručením príloh dňa 24.02.2010 (č.l. 247). Keď potom žalovaný v 2. rade plnil až počas konania, bolo tomu tak z dôvodu, že pred začatím konania možnosť plniť vôbec nemal, nakoľko mu k tomu žalobca nedal príležitosť.

Nemožno pritom súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že nemohol vec riešiť mimosúdne pred podaním žaloby z dôvodu hroziaceho uplynutia premlčacej doby. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu, v zmysle § 106 ods. 2 OZ táto vôbec neplatí v prípade práva na náhradu škody spôsobenej na zdraví. Pri tomto práve sa uplatní iba subjektívna 2-ročná premlčacia doba, ktorá v zmysle § 106 ods. 1 OZ začína plynúť od okamihu, keď sa poškodený dozvie o škode a kto za ňu zodpovedá. Súdna prax sa

prítom, pokiaľ ide o škodu na zdraví, ustálila na takom výklade, že pojem „dozvie sa o škode“ vyjadruje nielen vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo o udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že mu vznikla ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyjadriť, teda vyčíslieť v peniazoch (porovnaj napr. rozhodnutie NS ČR zo dňa 30.04.2002 sp.zn. 33Odo 477/2001). Pri škode spočívajúcej v bolesti a sťaženi spoločenského uplatnenia sa poškodený dozvie o škode až v čase, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti a sťaženia jeho spoločenského uplatnenia, lebo až vtedy má poškodený k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých môže škodu, resp. jej rozsah zistiť. Znamená to, že poškodený sa o škode na zdraví dozvie až po ustálení jeho zdravotného stavu, kedy je v zmysle § 8 ods. 4 zák.č. 437/2004 Z.z. možné vydať lekársky posudok (pri SSÚ spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví), pričom súd poukazuje napr. na rozhodnutie NS ČR zo dňa 13.07.2001 sp.zn. 25Cdo 1169/2000. V prejednávanom prípade začala teda premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcovi plynúť až odo dňa 06.11.2009, kedy bola ukončená posledná hospitalizácia žalobcu (viď str. 4 v ZP č.004/2010), kedy bolo možné vypracovať druhý znalecký posudok, a uplynula 07.11.2011 (keď 06.11.2011 bola nedeľa). Pokiaľ ide o premlčaciu dobu pri práve na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, táto začala plynúť odo dňa, kedy bola žalobcovi vyplatená posledná dávka nemocenského, pretože vtedy mohol stratu na zárobku vyšpecifikovať, t.j. dňa 26.01.2009, a uplynula dňa 26.01.2011. Vychádzajúc z uvedeného, žalobca nebol nútený podať žalobu dňa 25.01.2010 bez predchádzajúceho pokusu o mimosúdne riešenie, ale mal pred podaním žaloby dostatok času na uplatnenie si svojich nárokov priamo u poisťovateľa, t.j. žalovaného v 2. rade bez obavy, že by bezprostredne hrozilo uplynutie premlčacej doby. Opačný postup považuje súd za uplatňovanie si práv v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ) a za umelo vytvorené omeškanie žalovaných s plnením.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčíslieť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 146 ods. 1 OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie a) mohlo sa začať i bez návrhu; b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné; c) bolo zastavené, d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 224 ods. 3 OSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá, § 142 ods. 1 a s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, a to tak že žalovanej v 1. rade priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia a žalovaným v 1. a 2. rade priznal voči žalobcovi spoločné a nerozdielne právo na náhradu iných trov konania, ktoré im vznikli vyrubením súdneho poplatku za odvolanie v sume 114,50 eura. Pri rozhodovaní o trovách zastavenej časti konania prítom prihliadol na to, že žaloba bola podaná v tejto časti predčasne. Preto aj za situácie, že žalovaný v 2. rade v časti plnil až po podaní žaloby a žalobca vzal žalobu v časti späť práve z dôvodu čiastočného plnenia zo strany žalovaného v 2. rade, nebola splnená druhá podmienka na priznanie náhrady trov zastaveného konania žalobcovi, a síce dôvodnosť podanej žaloby. Z uvedeného vyplýva, že zastavenie konania zavinil žalobca svojim čiastočným späťvzatím žaloby, a preto je povinný nahradiť trovy druhej strane. Vo zvyšnej časti, ktorá zostala predmetom konania, t.j. v časti o zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, bol žalobca neúspešný, a preto je povinný nahradiť trovy konania v konaní úspešným žalovaným v 1. a 2. rade. V konečnom dôsledku mali preto nárok na plnú náhradu trov konania žalovaní v 1. a 2. rade, ktorí si právo na náhradu trov konania uplatnili.

Pokiaľ ide o náhradu trov právneho zastúpenia žalovanej v 1. rade, vyčíslenie bolo súdu doručené dňa 09.10.2014, t.j. v lehote troch pracovných dní. Súd vyúčtovanie trov právneho zastúpenia preskúmal

a priznal žalovanej v 1. rade náhradu trov právneho zastúpenia za tieto úkony právnej služby a k nim prislúchajúce režijné paušály

1. prevzatie zastúpenia dňa 07.10.2009 á 303,74 eura + režijný paušál á 6,95 eura - 310,69 eura,
 2. vyjadrenie k žalobe zo dňa 12.02.2010 á 303,74 eura + režijný paušál á 7,21 eura - 310,95 eura,
 3. vyjadrenie k čiastočnému späťvzatiu žaloby zo dňa 27.04.2010 á 303,74 eura + režijný paušál á 7,21 eura - 310,95 eura,
 4. účasť na pojednávaní dňa 16.06.2010 á 303,74 eura + režijný paušál á 7,21 eura - 310,95 eura,
 5. odvolanie proti rozsudku zo dňa 14.07.2010 á 303,74 eura + režijný paušál á 7,21 eura - 310,95 eura,
 6. účasť na pojednávaní dňa 05.03.2012 á 303,74 eura + režijný paušál á 7,63 eura - 311,37 eura,
 7. účasť na pojednávaní dňa 05.09.2012 á 303,74 eura + režijný paušál á 7,63 eura - 311,37 eura
 8. odvolanie proti rozsudku zo dňa 15.10.2012 á 303,74 eura + režijný paušál á 7,63 eura - 311,37 eura,
 9. účasť na pojednávaní dňa 07.10.2014 á 303,74 eura + režijný paušál á 8,04 eura - 311,78 eura,
- spolu trovy právneho zastúpenia v sume 2.800,38 eura.

Súd nepriznal žalovanej v 1. rade náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, a to 1. za podanie vo veci samej zo dňa 07.04.2010 (správne 06.04.2010), nakoľko jeho obsahom nebolo vyjadrenie vo veci samej, 2. za späťvzatie odvolania zo dňa 22.12.2010, nakoľko súd tieto trovy nepovažoval za účelne vynaložené, keďže sa im dalo vyhnúť tak, že by odvolanie nebolo podané, 3. za účasť na pojednávaní dňa 05.03.2012 (1/2 z dôvodu odročenia bez prejednanja veci), nakoľko za tento úkon boli trovy vyčíslené duplicitne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.